

LIBRIS

We know
books

Cofinanțat de
Uniunea Europeană

Rechinul din cadă

David Machado

Ilustrații de

Paulo Galindro

Traducere din limba portugheză de Isabel Tischer

**Ars Libri
Junior**

Contrar a ceea ce s-ar putea crede, povestea rechinului nu a început în dimineața în care l-am pescuit. A început cu mai multe zile înainte, atunci când bunicul meu a intrat în sufragerie, s-a dus înspre fotoliu și s-a așezat ca și cum ar fi fost un rege gata să se prăbușească pe tron.

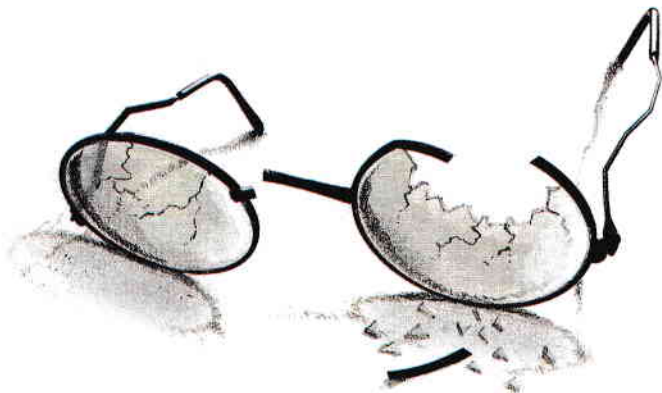
Eu mă aflam în cealaltă parte a sufrageriei, copiind cuvinte grele din dicționar pentru Caietul de Cuvinte Grele, și am auzit perfect zgomotul ochelarilor când se spărgeau sub fundul lui. Și el a auzit. S-a ridicat imediat,

s-a uitat în jos și a văzut ochelarii îndoiți în întregime, iar lentiile transformate în cioburi. Bizar era că nu se mai întâmplase așa ceva până atunci, chiar dacă își lăsa ochelarii peste tot.

Am căutat în Caietul meu de Cuvinte Grele cuvântul care descria cel mai bine fața bunicului meu în acel moment: **PERPLEX**. Totuși, imediat după aceea s-a uitat la mine, iar expresia lui s-a schimbat în: **LUMINOS**.

— Nu este nicio problemă, mi-a explicat el. Am altă pereche pe undeva prin casă.

Adevărata problemă era că el nu vedea nimic fără ochelari și avea nevoie de mine pentru a-l ajuta la căutarea lor fără să se izbească de pereți și fără să se împiedice de mobilă. Cealaltă problemă a fost că am căutat prin toată casa și nu am găsit ochelarii de rezervă.

Pe de altă parte, atunci când am întors podul cu susul în jos, am găsit un acvariu gol. Am șters cu mâneca stratul întărit de praf maron care acoperea sticla și am văzut reflectat în ea chipul meu. Eu eram, conform Caietului meu de Cuvinte Grele: **UIMIT**.

Bunicul meu, de asemenea, a încercat să-și vadă fața reflectată în geamul acvariului, dar, fără ochelari, tot ce găseau ochii lui era o ceață de culori ondulate, fără forme definite. Chiar și așa, s-a uitat la mine cu o față care părea că vrea să întrebe: „Și acum, ce vei face cu acvariul?” În caietul meu, cuvântul pentru expresia lui era: **ISCODITOR**.

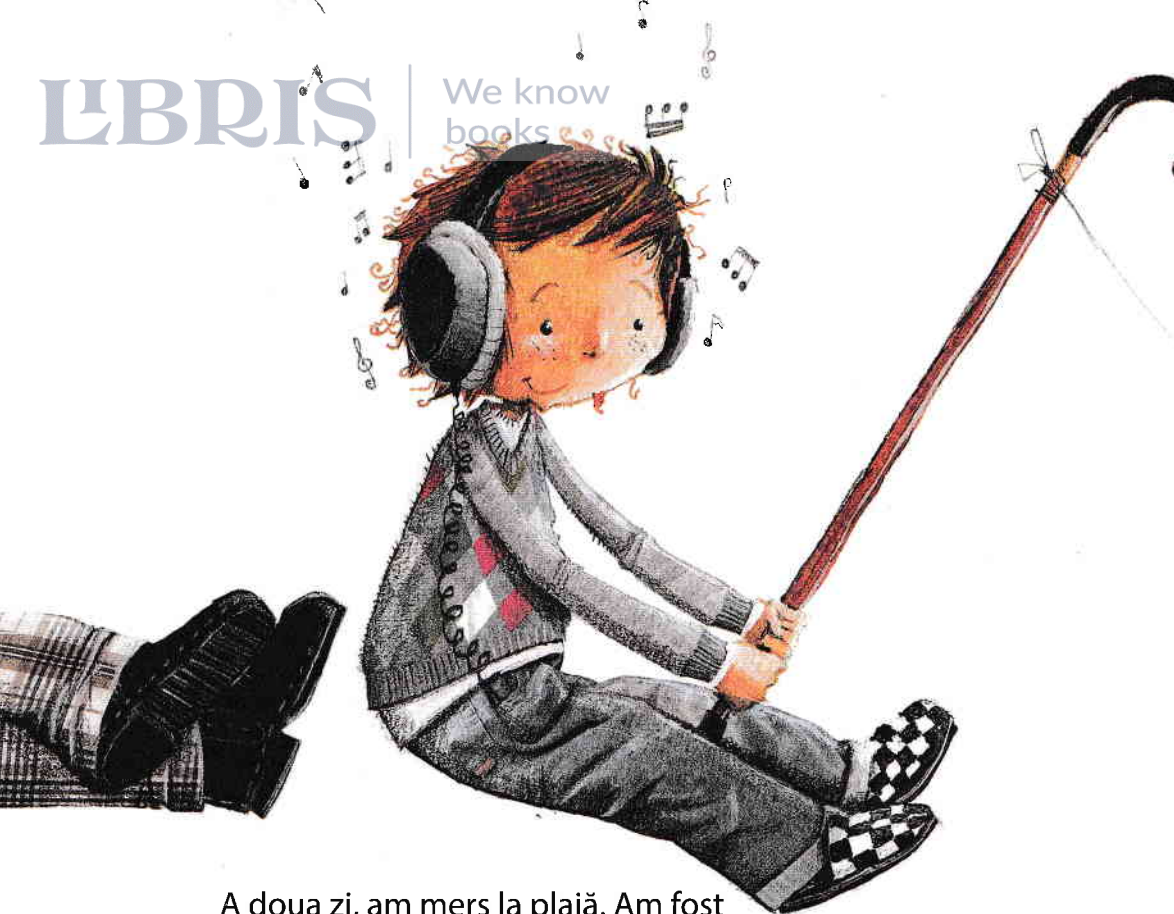
Am ridicat din umeri, căci singurul lucru de făcut era să-l umplu cu apă și să pun un pește să înoate acolo.

Doar că nu aveam un pește.

Sunt sigur că am făcut o față de tipul „celui care nu are un pește”, căci bunicul meu a spus:

– Nicio problemă, mâine noi doi vom prinde un pește pentru acvariul tău.

A doua zi, am mers la plajă. Am fost nevoiți să luăm un taxi, deoarece, fără ochelari, bunicul meu nu putea conduce mașina. Cred că ar fi putut cumpăra niște ochelari noi, dar el se încăpățâna că nu avea rost să cheltuiască bani din moment ce avea unii în stare bună, doar că nu știa unde se aflau.

Pe plajă, am aruncat cârligele în mare și am rămas așezați în tăcere absolută, așteptând să simțim cum trage în ață. Aproximativ o jumătate de oră mai târziu, undița mea s-a mișcat. Bunicul adormise pe nisip, așa că a trebuit să mă lupt singur cu peștele de la celălalt capăt al firului.